

Nemzeti Múzeum Hírlap oszt.
Budapest,
VIII. Múzeum-körút

BAROSS SZÖVETSÉG

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

"BAROSS SZÖVETSÉG" KERESKEDŐ-, IPAROS- ÉS ROKONSZAKMAK ORSZAGOS EGYESÜLETÉNEK HIVATALOS LAPJA

Előfizetési ára évi 24 pengő.
Tagoknak évi 12 pengő.

Megjelenik minden csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
IV., Bástya-utca 5. sz. I. emelet
Telefon: 88—5—88

Sopronyi-Thurner Mihály dr. polgármester előadása a magyar vidék idegenforgalmának fejlesztéséről

A B. Sz. Idegenforgalmi és Földügyi Főosztója szerdán este József Ferenc Ó Királyi Fenségenek elnökele alatt tartott nagyon népes előadóját Szövetségünknek értékes vendége volt dr. Sopronyi-Thurner Mihály, Sopron polgármestere személyesen.

A közönség körében ott láttuk dr. Thirring Gusztávot, Bergmann Ágoston ny. ezredesét, dr. Farkas Sándort, Szé-

kesfehervár h. polgármesterét, Pinezich Istvánt Sopron agilis képviselőjét, Halch Károlyt, dr. Zilahy Dezsőt, Lukács Ödönt, Barna Szögyén Bertalant és még másokat. A főváros képviselőiben megjelent Liber Endre alpolgármester. Ötensége bevezető szavai után általános érdeklődés közepette megkezdette előadását Sopron polgármestere.

Idegenforgalmi részvénytársaságot alapított, mely altruisztikus módon működik immár több mint 15. esztendeje. Eredeti ötlettel tudta ez a társulat biztosítani az u. n. „Adabei”-idegenforgalmat, a szomszédos bécsi asztaltársaságoknak egyenként Sopronba való meghívását. A városépítési egyesület immár 60 esztendő működésre tekintet visszát. Sopron minden évben 50 ezer pengőt költ városépítésre. Nem

kevesebb, mint 170 km hosszúságú kényelmes turista utakat épített eddig az árnyas erdejű hegyekben. A vízvezeték és a csatornázási hálózat egyúttal megvalósította a 15 km-t. Bevezette azt a rendszert, hogy a távozó vendéget felkéri egy kérdőív kitöltésére, melyben arra kell felelni, hogy mi az, ami nem tetszett és mit kellett volna még a vendég érdekében tenni.

Kis teher, sok propaganda, folytonos befektetés fejleszti az idegenforgalmat

Az előadó az idegenforgalom helyes közgazdaságpolitikai meghatározásából indulva ki, melyre úgy látja, hogy az idegenforgalom vándorlásból áll, ezzel a célzattal, hogy gazdasági tapasztalataikat bővítsék, kultúrális szükségletüket kielégítsék, pihenést keressenek, gyógyulást találjanak. Ehhez az általános célkitűzéshez kapcsolódnak az idegenforgalom természetes feladatai: szép természet, kényelmes minden téren, higiénikus lakásviszonyok, rendezett közállapotok a mindenek felett rend.

Ha az összes felfeltételek meg is vannak, melyek szükségesek az idegenforgalom felépítésére és kifejlesztésére, a törekvések okvetlenül zátonyra futnak, ha az idegenforgalmat a közterhek tömege nyomja. Figyelemre méltó, hogy Németország 1932. évben alapos felülvizsgálat tárgyává tette az idegenforgalmat gátló összes közterheket s ennél az alkalommal megállapítást nyert, hogy nem kevesebb, mint kb. 40—50 adóévi nyómia az idegenforgalmat. A vizsgálat eredményeképpen ezen gyökeresen változtattak. Ugyanakkor a birodalmi költségvetésbe elsősorban vettek fel az idegenforgalom hatásosabb propagálására megfelelő tételt, mely tekintetben a német birodalom csak követte Belgium példáját, mely ugyanabban az esztendőben 2 millió frankot állított be költ-

ségvetésébe. Az indokolás figyelemreméltó: az idegenforgalom haszna a közgazdaság egész területére árad és az állás, hogy ennek befektetési költségeit is az összesség viselje. Ennek a tételnek felismerése vezette a németeket arra, hogy célirányosan adjanak könnyítéseket: devizák, autóforgalom, egyes vamtételek s különösen vasúti kedvezmények terén.

Az idegenforgalom érdekében hozott áldozatok nem meddőek, ezek bőségesen megtérülnek. Legalább is a tapasztalat azt mutatja, hogy ez az ifjú ágazata a közgazdaságnak, mely a testi jóléthez szükséges javak előadása mellett főleg immateriális javakat ad (napfényt, levegőt, múzeumot, szép várost stb.) bőségesen térít vissza, ha a még általánosabb feltétel is megvan, nevezetesen a gazdasági jólét. Ez az a melegegység, melyben a közgazdaságnak ez az újabbkori hajléka nagyszerűen fejlődik. Különleges hazai viszonyaink, de az általános gazdasági válságból eredő helyzet is ma az idegenforgalomnak nem annyira a vendégforgalom részét, mint inkább az u. n. bátyuzó idegenforgalmat hozta. Ezt is fel kell karolni, mert a gazdasági élet egyetlen forgalmi vagy élénkítési lehetőségét sem szabad figyelmen kívül hagyni.

A mellékjövedelemből főbevételi forrás...

Előgondolt hangon emlékeztetett dr. Sopronyi-Thurner Mihály arra, hogy amidőn polgártársainak bizalma 1918. év augusztus elsején a polgármesteri botot a kezébe adta, program-beszédben már akkor is utalt az idegenforgalom fontosságára, melyet a város polgárai részére mint nagyon célszerű mellékjövedelmet jelölt meg. A bekövetkezett katasztrófa hozta magával, hogy ebből az iparból kell ma Sopronnak szinte főbevételként megélnie. Becsületlen igyekezettel, száz százalékos ellenérték szolgáltatása mellett sikerült is a múlt esztendőben a vendégek számát kerekén 115 ezerre emelni, akik közül nem kevesebb, mint 55 ezer volt a külföldi. Az idegenek által elköltött napok száma 907 ezerre emelkedett, az elért bevétel — szigorú becslés mellett is — meghaladta az egy és félmillió pengőt. Csak ezen az uton tudja Sopron kivédeni a trianoni veszteséget, — becsületlen munkával küzd és hálával, hűséggel fizet a megérté-

sért. — A város nem sajnálja a propagandát költséget, mely célra rendszeresített költségvetésben egy rovatot. A reklám minden fejét megremegadja arra, hogy a figyelmet magára terelje. De munkásságában semmi túlzás és semmi elhamarkodottság. A Löwerek nagyszerű fejlesztése, szállodákkal való teletöltése, mind ennek jegyében történik.

A város kereskedői és iparosai már kivétel nélkül, de a gazdátársadalomnak is nagyobb része át vannak halva az idegenforgalom gazdasági jelentőségéről s megtörtént, hogy a város polgárai küldöttségben kérték azt, hogy idegenforgalmi célokra akár nagyobbarányú kölcsön felvétele árán is még fokozottabb befektetések eszközöltsenek, mert — így hangoztatják — kifizeti az önmagát.

A polgármester nagyon szép előadását azzal zárta, hogy a Mindenható áldása kísérje a Baross-Szövetség közérdekű munkásságát.

Sopron erkölcsi bátorsága

Az előadásért Ó Királyi Fensége mondott köszönetet és a maga részéről megállapította, hogy az idegenforgalmi budágnak felállítására célravezető volt, hiszen az elért jövedelmezőség mindenben igazolja ezt. De még továbbmenő eredményt is lát Sopron munkálkodásában, nevezetesen azt, hogy a polgármester által említett s rendszeresített kérdőív

bevezetésével hatalmas erkölcsi bátorságról tett tanúságot. Ezzel önmaga mellett a legszebb bizonyítványt állította ki, teljesen a realitás alapjaira helyezkedik és ezzel megadja a vendégnek a tudatot, hogy itt komolyan törődnek vele. Sopron példát szolgáltat, melyet követni érdemes.

Societas fidelissima...

Az est egyetlen felszólalója Iloszky János volt, aki a polgármester előadásába kapcsolódva rámutatott arra, hogy közérdekű munka kifejtése egyetlen erőforrásból meríthet és ez a polgárság szeretete. Ez a nemes erény adta Sopron hűségességét és szerette meg neki a civitas fidelissima címet... Amikor a Fenség a magyar idegenforgalom érdekében országos munkálkodását 12 esztendővel ezelőtt elkezdte, ugrott s ma már mutalkoznak az eredményre, a kereskedők, az iparosok országos viszonylatban is lájnak már a nagy munka gyakorlati o'adalát. Ebből

a szeretetből táplálkozik a Baross Szövetség, mely hódolat és hálával van eltelve a nagy kezdeményezésért. A Baross Szövetség, mint societas fidelissima szeretetet nyújt s ennek jegyében köszönti Ó Fenséget névpánia előestéjén, kívánva, hogy magas családját a haza üdvére a Mindenható áldja meg.

Az est közönsége fellálla spontán melegen ünnepelte Ó Fenséget, aki meghatóttan mondott köszönetet. A jelen voltak nagyrésze a jözelevárosi Band-tele vendéglobben gyűlt össze estebédre, melyen a Fenség megjelent.

Husarek osztrák kultuszminiszter rendelete

Az idegenforgalom másik alapeleme a lakosság megfelelő nevelése, irányítása, a vendéglátó, az okosan idegenforgalmi üzletet kereső szellem felelőssége. A szomszédos Ausztriában 1913. évben dr. Husarek akkori kultuszminiszter rendeletileg kötelezte az összes tanárokat és tanítókat, hogy minden esztendőben több, a helyi viszonyok figyelembevételével kínálkozó alkalommal mutassanak rá az idegenforgalmi érdekekre és azok gazdasági jelentőségére.

Ilyen Husarek-rendelethez bizonyára nekünk is szükségünk van. Sopron igyekszik megtenni a magáét: a város hivatalos iratain és borítékjain idegenforgalmi felirásokat és tetszetős fényképfelvételeket alkalmaz. Felkérte összes kereskedőit, hogy üzletpapírjukon a cégzöveg mellett idegenforgalmi szöveget is alkalmazzanak. A vendéglősiiparban odahatnak, hogy minden egyes vendéglős tegye le a mestervizsgát, melynek egyik fontos anyaga az idegenforgalmi ismeretek köre.

A kézműves-mester jogainak rendezése

Az ipari novella gyakorlati végrehajtásától függ kézművesipari politikánk egész felépítése

A felsőház elé került ipari novellából immár hamarosan törvény lesz s akkor megkezdődik az építés a novella alapelvei alapján. Mint ismeretes, a törvény számos irányban ad felhatalmazást az ipari miniszternek különböző rendeletek kibocsátására s így valójában a végrehajtástól, vagyis a kiadandó rendeletektől függ, hogy az ipari reform belső tartalma mennyire életképes.

Ezzel a kérdéssel a kézművesség nyilvánossága előtt most foglalkozni annál inkább szükséges és fontos, mert nem voltunk és nem vagyunk hívei an-

nak, hogy érdektelűek akkor, amidőn a javaslatokat elő kell tenni, ni, egyesületi seholsem található. viszont ha a kiadott rendeletekben valami nem felel meg az elgondolásuknak s legfőképpen csak a szájuk izének is, akkor nyomban készen vannak a kritikai háború egész gázlegyverzetével. A maunk részéről sieltünk megadni az ipari miniszter urnak mindazokat az adatokat, melyek a törvény helyesirányú végrehajtására vonatkoznak s leginkább tájékoztatására alant ismertetjük főbb vonásokban elgondolásainkat.

A mestervizsga szerkezete és értéke

A novella a mestervizsga kötelezővételének gondolatán nyugodván, első pillantásra is feltűnik, hogy a mestervizsgálóbizottság tenyleges gazdasági hatalmat kap a kezébe, amennyiben a kézművesipari succrescentia ügyel. gyszólva egyedül a mestervizsgálóbizottság kezébe jut. Ilyen körülmények között nem egészen mindegy, hogy a mestervizsgálóbizottság kikkől fog állani, hogyan fog működni, stb.

Abból az elvből indulunk ki, hogy senkisémet adhat több jogot, mint amennyivel saját maga rendelkezik s így kénytelenek vagyunk leszögezni, hogy a mestervizsgálóbizottságban csak olyanok foglalhatnak helyet, akik maguk is mesterek. A mestereknek ezidőszert két csoportját különböztetjük meg és pedig azokat, akik 1923. november 1. előtti gyakorolva kézművesipart, minden külön vizsgálta etc. nélkül is mesterek tartatnak és azokat, akik a jelzett határidő után a jelenlegi novella életbe léptétől önszántukból mestervizsgát tettek s mintegy helyes érzéktől vezéreltetve ambicionáltak, hogy ezt a minden kézművesre nézve diszitó jelzőt, címet megszerezze. Világos, hogy ezek is minden tekintetben mesterek. Ellenben azok az iparosok, akik 1923. november 1. után váltottak iparigazolványt, de mesterlevelet nem szereztek, szigorú értelmezés mellett az iparistületi jogok szempontjából teljes jogu iparosoknak nem tekinthetők, hiszen nem mesterek. Ha a novella elveszi ennek a kérdésnek címjellegét és komolyabban hatol a kézművesipar mélyére, akkor világos, hogy a mestermivólthoz bizonyos föbbletjognak keil füződnie. A mesterlevél szakkvalifikációt jelent, ez valami, ami megkülönböztet másoktól, ami kifejezésre juttatja, hogy pártatlan megállapítás szerint a szakma teljesen önálló és megbízható művelésére, sőt továbbfejlesztésére a

mester jogosult, benne megvannak az összes attributumok, melyek közérdekből a kézművesipar megnyugtató műveléséhez füződnek.

Ezt a föbbletjogu, nagyobb-rang, elsőrendűben képzett, elismerten önálló iparost, vagyis ezt a mestert állásának, helyzetének megfelelően keil jogkörhöz is juttatni. Indokolt volna — ezt csak a kérdés komolyságát ak aláhuzására emeljük ki —, hogy az iparistületen belül passzív választójog s ezzel kapcsolatban tisztségviselés csak a mestert illesse. Ebben mi nem látunk semmiféle visszaesést még a modern irányzatban sem, hanem ellenkezőleg, egészséges felelevenítést, egy sajnos feledésbe menő gyakorlatnak.

De nem gyünk ennyire, mert felesleges vitát provokálnánk a kézművesség igazi érdekeit át nem értő elemekkel, hanem megmaradunk a mostani novella alapjain s minthogy a mesterlevél valóságá vált, keilkekké, melyet új iparigazolvány kiváltása esetében a kérvényhez csatolni keil, feltesszük a kérdést, rendjén levő dolog volna-e ha a mestervizsgálóbizottságban minden iparigazolvánnyal bíró iparos kivétel nélkül helyet foglalhatna s nem volna-e sokkal szérszerűbb, logikusabb, ha a mestervizsgálóbizottságban csak mesterek vehetnének részt. A mi fel fogunk ezen a téren az, hogy ebben a bizottságban nem is lehet senki másnak helye s éppen ezért a kétségeket eloszlatandó, szükségesnek tartjuk leszögezni azt, hogy a mi fel fogunk szerint a kiadandó rendelkeznek ezt az elvet világosan keil fixiroznia. Ha ez nem történik, felemás gádzalkodás jegyében indul meg az új reform s minthogy nem tudnánk akkor magunk se disztíngválni, világos, hogy a rendelkeznek egyenesen keil mondania azt, hogy csak mesterek lehetnek a mestervizsgálóbizottságban.

Kamarakörzetenkénti mestervizsgálóbizottságok

A mestervizsgálóbizottságnak hivatása, hogy szervesen, rendszeresen felügyeljen arra, hogy a kézművesség utánpóllása nivó

tekintetében semmiféle kívánni valót ne hagyjon maga után. Ebből következik, hogy a mestervizsgálóbizottság összeállítá-

sára a legmesszebbmenően keil gondot fordítani. Közérdekké szempontot szolgálunk akkor, amidőn most a vonatkozó rendelet kiadása előtt hangot adunk annak, hogy a mestervizsgálóbizottság tagjait az iparistület közgyűlésének jelölése alapján illetékes fórum nevezze ki s erősítse meg állásában.

Ebből a követelményből rögtön folyik az is, hogy az 1932. VIII. t. c. értelmében felállítható mestervizsgálóbizottság helyettesítse más, ha szakiparistületéről s más ha általános iparistületéről van szó. Kézenfekszik, hogy az általános iparistületeknél nem működjenek önálló mestervizsgálóbizottságok, hanem mindvégig a szakirányú szempont domináljon. Ezt pedig helyesen csak úgy lehet elérni, ha a főváros szakiparistületeitől eltekintve, a vidéken csupán az egyes kamarai székhelyeken működhetnek mestervizsgálóbizottságok. Így adva van annak lehetősége, hogy mindegyik szakmára nézve a mestervizsgálóbizottság annyit mestert ud felölélni, hogy ez az összer-

tétel teljes garanciát nyujt azoknak az érdekeknek apóllására és megvédésére, melyekre a mestervizsgálóbizottság hivatva van.

De elébe akarunk vágni más szempontnak is, nevezetesen annak, hogy általános iparistületeken belül alakítható elnézőbb mestervizsgálóbizottságok ne működhessenek. Erre annál inkább van szükség, mert a novella a jelek szerint társnyitott kaput hagy s tartunk tőle, hogy ezen a kapun keresztül az ipari szakmának nivólan elemek által való elarásztása tovább is folyik. Teljesen elegendő, ha kamara körzetenkénti székhellyel működnek ilyen bizottságok. Nem tartjuk helytállóknak azt az ellenvetést, hogy az ilyen központosítás költség-többlettel jár. Minden szakképesítés igazolásának megszerzése költségekkel van egybekötve s ezeket bármely önállósulni akaró iparos előteremtheti. A kézművesség megnyugvást keres a tekintetben, hogy soraiha csak fokozott ellenőrzés mellett lehessen bejutni. Ennek a gondolatnak háttérben egyedül csak a kézművesség ipari színivójának biztosítása húzódik meg. Kézművesipart mesterként csak az üzhessen, aki rátermettségét keilően igazolja. A kamarakörzeti központok nagyobb nyilvánossága az a megnyugtató körülmény, hogy itt elérések nem történhetnek.

A Baross-fűszeresek felemelő hazafias ünnepsége március Idusán

A Baross Szövetség fűszer- és csemegekereskedői ebben az esztendőben is megtartották hagyományos márciusi ünnepeiket. Ez alkalommal a szakosztály nagyon szép tabora az Országos Tisztviselő Egyesület Esterházy-ucca 4. sz. alatti szép helyiségeiben gyűlt össze. A hazigazda egyesület mind ezen tekintetben annyit figyelmet és előzékenységet tanusított a hazafias kiskereskedőkkel szemben, hogy ezért a nagynyivánosság előtt is köszönetet mondunk.

Maga az ünnepély isnét meg erősítette volt azoknak a belső lelki kapcsolatoknak, melyek ezt a tabort összekötik. Találkozott annak itt egymással a fővárosi derék fűszer- és csemegekereskedői, hogy családi körben egymásközött erősítsék az összetartozandóság érzetét. Mory János, mint a kulturbizottság elnöke, ez alkalommal is gyönyörködve nézte annak a munkának megérdemelt sikerét, mely az ő és kiváló munkatársai egész seregének fáradozását örömrükre koronázta. Mory János és munkatársai nemcsak az egész szakosztály, hanem egyben a szövetségi elnökség elismerését is kivívtak maguknak, de talán mindennél többet mond az, hogy erkölcsileg ez a munka halad és szépen izmosodik. Ez az ut vezet a fővárosi fűszer- és csemegekereskedők teljes mértékű összefogásához s ha ebből a szempontból nézzük a szakosztály társadalmi megmozdulásait, meg keil állapítani, hogy ezeknek propaganda-értéke felel minden

egyébbel.

A kitünően sikerült hazafias ünnepség olyan nivós és gazdag műsort nyujtott, hogy diszére vált volna bármely országos jellegű összefüvetelnek. A konferanszié tisztjét Pfeiffer János látta el sok szakavatottsággal.

Az ünnepélyt az Országos Katolikus Legényegyesület Kereskedők Ifjúkara nyitotta meg a Híszkegye elnökével. A megnyitó beszédet dr. Orel Géza főigazgató tartotta, aki tartalmas es mélyenszántó, de mindvégig könnyed vonalvezetésben tartott beszédeben ismertette az 1825-től 1848-ig lefolyt reformkorszak jelentőségét. A magyar nemzet ezen első reformkorszaka nem volt egy nap vagy egy éjszaka, hanem egy hosszas, szerves, a nemzet belső életéből folyt, az alkotmányos keretek között végig vezetett folyamat, mely sokszorosan nagyobb gyümölcsöket hozhatott volna, ha nem kényszerült volna a végén tragikus hitlen-séggel mintegy túltenni magát a szigoruan vett alkotmányos keretekben. Ebben a reform munkában szerep jutott a kereskedelemnek és iparnak és az a huszonhárom esztendő, mely 1825. és 1848. között folyt le a magyar ipar és kereskedelem életében, az első lépés a modern irányzatban való szervezkedésre és különböző intézmények létrehozatalára. Ezt a nagyszabású, akkor megszakadt és eredetileg fonalában nem tovább vezetett munkát a mai kornak, mint a 48-as idők utód-

jának tovább kell vezetnie s csak természetes, hogy ebben a munkában a kereskedelem és ipar az új reformkorszakban is ki akarja venni részét.

A meleg tápsall fogadott beszéd után *Franzoso* Magduka és *Franzoso* Klárka nagyszéri előrehaladásról tanubizonyosságot tett szavatai, *Palócz* János által kitűnően előadott Talpra magyar gyönyörködtették az ünneplő közönséget. *Dobos* Géza művészi felkészültséggel énekelte a Bánkban a Hazám, hazám kezdetű dalt, melyet *Dittler* I. en kísért zongorán, *Barcza* Ilonka pedig Vörösmarty Mihálynak Liszt Ferenchez című költeményét adta elő nagy hatással.

Az est ünnepi szónoka ez alkalommal is *Lóskay* István volt, aki most már tizenhatodszor töltötte be ezt az évtől-évre ráváró tisztet s tette ezt az idén is azzal a ragaszkodással és szeretettel, melyet a Baross Szövetség iránt táplál. Beszédében nagy hatással utalt arra, hogy az ország közéleti férfaitól ma is azt a lelkesedést és odaadást várjuk, ma is azt a tisztes szellemet kérjük, amely akadályokat nem ismerve, halad előre. Ma sokszorosan nehezebb így küzdeni, mert az egész magyar élet nemzetünk minden rétegében alá van aknázva olyan elemek működésétől, melyeknek nem lett volna szabad szóhoz jutniok. A negyvenöt éves idők emléke nekünk késői utódoknak nagy erélyt jelent, melyhez elzáródnunk Kell, hogy ez az erély felgyújtsa a magyar szívekben a lelkesedés és az akaratos, céltudatos eszelekvésre való elszántság lángját.

Lóskay István sokszor tápsall megszokott beszéde után következő *Kelemen* Angyalának, a fővárosi gyermekszínház-banulatos képességű kis virágának szereplése, *Kelemen* Angyalka az est folyamán három műsor-számban is szerephez jutott s végül is a közönség szinte lazba jött ettől a csodagyerektől. Bensőséges sikere volt *Udvarý* Stefnik bemutatás rutinnal előadott magyar táncával, *Ács* Erzsikének hatásos hazafias szavataival. A szavalóművészek között ott láthatuk *Völgyesi* Gústust (vitéz Somogyváry Gyula: Magyar Miatyánk), *Radványi* Istvánt (Gyula diaktól: Éjfeli lazak) és a kitűnő *Dörfler* Ilonkát (Veghvány: Eredj, ha tudsz) költeményekkel.

Az est sok szép műsorszámát között is külön kell kiemelni *Dörmötör* Tibor hegedűművész szereplését, aki szinte ördögi technikájának és virtuozitásának szikráit adta ennek a közönségnek oly szeretettel, mint aki öntudatosan vallja, hogy innen indult ki a magyar életbe egy felfelé ívelő nagy pályán. Boldogult *Dörmötör* Sándornak — ha lenézett ezen az estén az Éghöl

fiára — nagy öröme lehetett. De osztatlanul örvendek a magyar fűszerkereskedők is, akik *Dörmötör* Tibort szeretik és nagyra becsülik. Nem éri őt utol az ifjú nemzedék sorából senki. Haladása az elért művészi fokok túl-emelkedik és hogy pályája nem éget, mint valami tüneményes üstökös, egyedül csak annak lehet betudni, hogy a sajtó, melynek tárgyilagossan kellene őt fel-emelni, nem foglalkozik vele kellő mértékben, hiszen — Istenem — közüllünk való és nem túlról jött.

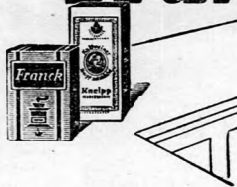
Mint utolsó műsorszám *Dörfler* Magdolna, *Palócz* János, *Dobos* Géza és *Rátkay* Gábor egy egyfelvonásos színműt adtak elő, melyet *Fodor* László írt. A szereplőknek szép sikerük volt. Talán legjellemzőbb az est benső értéke és sikerése, ha ideiktatjuk, hogy a késo éjjeli órákig elhúzódott műsor alatt senki el nem távozott s mikor befejeződött, az emberek, ezek a napi munkában elfaradt emberek, szinte várták, hogy legyen még folytatása.

A szép estét *Marschalek* Imre szakosztályi elnök zárobeszéde rekesztette be, aki megköszönve az összes közreműködők fáradozását, arra utalt, hogy a mai nehéz helyzetben csak egyetlen programpontra van, melynek megvalósításáért mindenkinek kell küzdenie: ez a mi táborunk gazdasági megerősítése és abból a szolgátságból való felszabadítása, melybe bennünket taszítottak és feltő gonddal továbbra is a legkülönbözőbb rafineriákkal tartani akarnak. Az Országos Katolikus Legényegylet Kereskedők Ifjúkarának dalardaja végezetül elénekelte a Himnuszt.

Az ünnepély befejeztével *Orel* Géza dr. a szövetségi elnökség nevében köszönetet mondott a szakosztály vezetőségének. Az ünneplő közönség hazafias muzsika mellett késő éjféltánig lelkes hangulatban együttmaradt. Az est tanulsága: emberek, csak minél jobban szokjunk össze, ha ez megtörtént, már együtt is vagyunk és anélkül, hogy külön ellene valamit tennünk, saját tömegünk a maga súlyával fogva felelmetes erőt kölcsönöz!

Szolgálati jubileum a Kisipari Hitelintézetben. A napokban érkeke jubileum volt a Budapesti Kisipari Hitelintézetben. Az intézet vezérigazgatója dr. *Szél* Jenő és igazgatója *Paulovits* Géza, mindketten közismert és megbecsült tagjai a fővárosi társadalomnak és támaszai ennek az altruisztikus intézménynek, szolgálatuk 30 éves jubileumát ülték. A tisztakar és a fővárosi iparosság testületei meleg szívenekívánatokkal halmozták el őket.

Franck és Kneipp

vevőinek régi barátjai!
Ápolja ezt a barátságot
és nem fizethet rá soha!

Uj Baross-tagok

A legutóbbi időben anyakönyvezett uj Baross-tagok névsora a következő:

Varga Sándor szabómester, *Kecskés* Sándor uriszabó, *Schultz* Károly uriszabó, *Lenszky* János uriszabó, *Urbán* János uriszabó, *Bánczy* Zsigmond bőrruhakészítő, *Madár* Ferenc gyümölcskereskedő, *Bamberg* Kálmáné, *Forfalt* utazási iroda képvis. dr. *Szentkirályi* Akos, *Kiss* József fotószaállításul tul., *Zimmer* László, *Kimmel* Árpád, *Zimmer* Károly, *Radányi* Béla fűszerkereskedő, *Nagy* János fűszerkereskedő, *Köteles* István fűszerkereskedő, *Pászly* Sándor fűszerkereskedő, *Sándor* János virágnagykereskedő, *Karaszek* Ferenc tartány és kazangyáros, dr. *Ertl* József, a Siofoki Fürdőbérlet és Fejlesztő r. t. tulajdonosa, *Szesztay* László okl. mérnök, *Bessák* Gyula gyümölcskereskedő, *Katona* Ferenc gyümölcskereskedő, *Kecse* Elemér fűszerkereskedő, *Szász* András fűszerkereskedő, *Maurer* Mihály fűszerkereskedő, *Kugler* Károly fűszerkereskedő, *Danszky* Ferenc fűszerkereskedő, *Lőrinc* Ferenc férfiszabó, *Molnár* Elemér szabómester, *Balogh* Miklós szabómester, *Steinbach* János közp. fűtési vállalkozó, *Ternóczky* János cipőüzem tulajdonos, ifj. *Ternóczky* János cipőüzem tulajdonos, *Fischer* Henrik épületfűtőkereskedő, *Czigány* Jenő virágkereskedő, *Piringer* Péter uriszabó, *Németh* Imre uriszabó, *Bontus* Gyula fűszerkereskedő, *Palásty* Artur fűszerkereskedő, *Mező* Elek keresk. képviselő, *Háttl* Frigyes porcellánkereskedő, *Tarjányi* József vendéglős, *Héjja* János fűszerkereskedő, *Ungváry* Antal sokzorosított iroda tul., *Szendery* Mihály szabómester, dr. *Gyulai* Ferenc lénypékesz, *Stroh* Lajos dobozárugár, *Popovics* Számila nagycsarnoki kereskedő, *Páczér* János vendéglős, *Szatmári* György uridivatkereskedő, *Mádl* János férfiszabó, *Molnár* Károly uriszabó, *Németh* Lajos fűszerkereskedő, *György* Károly fűszerkereskedő, *Klinga* László fűszerkereskedő, *Sági* István fűszerkereskedő, *Schmidt* József fűszerkereskedő, *Bényi* Sándor fűszerkereskedő, *Jakab* András fűszerkereskedő, *Féher* Demeter fűszerkereskedő, *Darits* Gyuláné fűszerkereskedő, *Gönczi* József fűszerkereskedő, *Kele* Lajos fűszerkereskedő, *Hajnal* Gyula Rezső fűszerkereskedő, *Venczel* János fűszerkereskedő, *Klink* László vajkereskedő, *Gregorich* Emil mustárgyáros, *Gesmey* István papír- és irószekereskedő, *Bárány* Sándor sütőmester, dr. *Kehrling* Károly kórházi főorvos, *Papp* József vendéglős, *Krausz* János vendéglős, *Sándor* Sándor cipész, *Benyó* János cipész, *Kovács* János cipész, *Kos* Pál József cipész, *Varga* Gyula cipész, *Fűzessy* Gusztáv virágkereskedő, *Tóbiás* Beláné festékkereskedő, ifj. *Szarvas* József fuvarozó, *Wichnalek* Károly csemegekereskedő, *Voin* Aron fűszerkereskedő, *Kun* Zsigmondné fűszerkereskedő, *Goldinger* Róbert fűszerkereskedő, *Babirád* Zoltán fűszerkereskedő, *Szabó* Jánosné fűszerkereskedő, *Vadocsás* Teréz fűszerkereskedő, *Nagy* Károlyné piaci árus, *Gosch* Varga Konrád cipész, *Kozár* Dező ig. gátó, *Kramár* István fűszerkeres-

kedő, *Vördés* József férfiszabó, özv. *Schönfeld* Zsigmondné műszaki üzlet tul., *Zsuffa* István posztókereskedő, *Dobos* Pál gépnyhelytulajdonos, *Sima* Sándor műlakatosmester, *Mayer* János műteremtő, dr. *Dömötör* Lajos gyógyszerész, *Kovács* Dezsőné fűszerkereskedő, *Gulyás* Ferenc uriszabó, *Fodor* Ferenc uriszabó, *Demény* Lajos építőmester, *Kóber* Béla kalaposmester, dr. *Kóber* János ügyvéd, *Rescholszky* Árpád, *Rescholszky* Géza, *Schuler* István, *Mayor* Dániel, garasztulajdonos, *Niklázy* Miklós, *Sashegyi* Jánosné fűszerkereskedő, *Nagy* Ferencné szállítási vállalkozó, *Vida-Szűts* Sándor háziipari szövészet, dr. *Oriel* Corlián östermelő, *Haverland* Tivadar litványos, *Evers* Vilmosné vashulladékkereskedő

Újra fellángolt a drogista - fűszeres háboru

A drogista szakma oldaláról ismét felelevenítettek a fűszerkereskedők elleni harcot: újabban salicil-árusítás miatt sok tisztességtelen versenypert indítanak. Az esetek széles körben hullámot vetnek. Erdekese, hogy dr. *Krüger* Aladár országgyűlési képviselő, ügyvéd kész nyomatványokkal rendelkezik a salicil-ügyben s ezekben a nyomatványokban már az agent provokátorok nevei is előre ki vannak szedve. A kereset petíciós részében figyelemreméltó az, hogy az ítéletnek két drogista szaklapban való közzététel is kéri az ügyvéd. Ezen méltán csodálkoznak szakmai körökben, hogy miért kell egyszerűen két szaklapban is közzétetni az ítéleteket, amikor egy szaklapban való közzététel is mincénképpen elegendő volna. Van aztán a dolognak másik oldala is, nevezetese az, hogy az 1923: V. t. c. rendelkezései felülvizsgálata szorulnak. Nem lehet filléres dolgokból hatalmas összegeket jelentő perket kis boltosok nyakába akasztani. Ismét előtérbe nyomult az a gondolat, hogy ezeket az ügyeket érdemük szerint a kamarai bagattell-bíróság elé kell utalni és nem a törvényszék elé. A fűszerszakosztály kéri a tagokat, akik ellen ilyen feljelentések, esetleg megtéltettek, hogy az érdekek együttes megvédése érdekében, a szakosztály vezetőségénél jelentkezzenek.

Még csak mérni sem kell!

Minden kávéhoz mindig valódi: Franck: kávépótlékot adjon! Jelentős jövedelmet biztosít magának!

HALAT pedig ZIMMER-nél veszek

Almásy László

Országunk egy nagyon komoly és mély emberi értékkel, fájdalom, ismét szegényebb lett: Almásy Lászlót mult szombaton örök nyugalomra helyeztük. Diszes temetésén országos elnökünk vezetésével küldöttség jelent meg, hogy megadjuk a Baross Szövetség levelezőtagjai között kimagasló e nagy honfiának a végtisztességet.

Almásy László a csendes, uri, puritán, de mindig törekvő munka megtestesítője volt. A Baross Szövetséget igazán és bensőleg szerette. Ideált látott benne s ezért kedvelte e mozgalmat. Nem harcot hirdetett, hanem összefogást, a kisemberek összetoborzását. Ünnepi alkalmainkkor ha megszólalt, a klasszikus nagy szónokok aranyveretű mondataiba foglalta nemes gondolatait. Lelkében, hitében, meggyőződésében magyar és melyesegesen, a szó nemes értelmében keresztény volt. Ez a tábor nagy kegyelettel őrizi a magyar értelmiség fáklyáit, akik országra szóló nagy állásaiából és hivatalaikból ide tekintenek a kicsinyek és a szorongatottak közé. Nemcsak egy nagy uri barátot, hanem egy közvetlen bajtársat is veszítettünk, egy igazi embert, érző szívvel, lázasan segíteni akaró akaratallal. Nagy munkálkodásáért adjon a Mindenható örök békességet, nyugalmat és nemes gondolatainak győzelmet.

A Baross-szabók megállapították a szakmai kívántságokat a novella végrehajtása körül

A Baross Szövetség férfi- és nőiszabóipari szakosztálya Bozay Sandor elnöke alatt mult héten folytatta megbeszéléseit az ipari novella életbevitelére tárgyában s véglegesen megállapította azokat a szakmai kívántságokat, melyeket közérdekből érvényesíteni kíván. Így részletesen leszögezte a szakosztály a maga álláspontját abban a tekintetben, hogy a mestervizsgáló-bizottságba, az ipariestületi székben, a tanonc és segédmunkát ellenőrző-bizottságba, a munkügyi bizottságba csak mesterek legyenek delegálhatók. A novella u. n. kereskedő-szakaszánál pedig leszögezte, hogy mindenféle surlódások és viták elkerülése céljából már most kívánja rendelkezéssel kimondani, hogy a szabóiparra nézve az u. n. műhelyközösség tilalmát állítsa fel a miniszter, vagyis konfektio árut forgalmazó kereskedő üzethelyiségben vagy azzal szerves összeköttetésben a novellában megengedett munkálalatok végzésére se tarthasson fel műhelyt.

Adóügyekben ne saját feje szerint járjon el. Keresse fel adóügyi útmutató irodánkat.

Jön az áruházi különadó

Az áruház, verseny megfékezése érdekében megindított o. sz. az akciónkkal kapcsolatban közöljük tagjainkkal, hogy a rendelet előkészítő munkálatai folynak, külön ki kell emelni, hogy a pénzügyminisztériumban dolgoznak n. a. azon, hogy az áruházi különadó bevezetésére a szükséges törvényi lépések megtörténjenek. Alkalmunk volt meggyőződni arról, hogy illetékes helyen belatják, miszerint az áruházi verseny egyik fő rugója a jelenlegi rossz adótörvényekben keresendő, hiszen a nagy áruházak rendszerint részvényársasági alapon működnek s mint ilyenek könyv alapján adóznak. Ezzel szemben a detailkereskedők a forgalom adatai alapján becslés útján megállapított adóalap után adóznak. Ha ezt a méltánytalanságot megszünteti a kormány, ugy amint azt a B. Sz. mindig is hangoztatta, akkor az áruházi verseny nagyon erőteljes mértékben fog csökkenni, hiszen nem fogja élvezni azt a prémiumot, melyet a rossz adótörvények alapján ezidőszert kap. Az áruházi adónak forgalmi adónak kell lennie. Utaltunk a pénzügyminisztérium előtt arra, hogy nincs értelme akár a kereseti, akár pedig a társulati adó pótlékolásának, hogy ez a pótlék legyen az áruházi különadó, mert csak úgy remélhetünk egyensúlyhelyzetet. Ha áruházi forgalmi adót vezetünk be.

Az áruházi rendelet két konkrét irányban hoz majd intézkedéseket, az egyik újabb áruházak alapításának miniszteri engedélyhez való kötése, ami a gyakorlatban legalábbis a válság idejére ok-szerűen azt kell, hogy jelentse,

hogy újabb áruház ténylegesen nem létesülhet, a másik pedig az, hogy a jövőre nézve megújítsák az áruházak üzletkorenek különösen az élelmiszerkereskedelemben való terjeszkedését. Ez az utóbbi irány nem elegit ki bennünket, mert az osztrak pelda alapján valjuk és hisszük azt, hogy semmiféle baj nem származhat abból, ha az áruházakat törvényes uton egyenesen eltüntetjük az élelmiszerkereskedéstől. Ausztriában egyetlen áruháznak sem jutott eszébe, hogy a kincstárral szemben peres uton lépjen fel, mert az élelmiszerkereskedéstől eltűnték. Ezért tiltakozunk az olyan beállítások ellen, melyek azzal tenyegetőznek, hogy az áruházakat, amelyek eddig berendezkedtek élelmiszerkereskedésre már csak azért sem lehet ettől eltüntetni, mert ebben az esetben az áruházak joggal perelkedhetnek. Ugyan mondják meg az urak, melyik áruház lesz az, mely ezt a pert megindítja. Mi nem hisszük, hogy ilyen lehessen, mert abszurdum állítani azt, hogy az áruházak kártérítési igénytel lépnek fel a kincstár ellen, ha törvényes intézkedés elvonja tőlük azt, amit közérdekből el kell vonni.

A magyar képviselőház illusztris tagjai szóltak meg hasábjainkról. Véleményük részletekben különböző volt, de abban az egyben feltétlenül egyetértettek, hogy az élelmiszerkereskedést az áruházaktól igenis el kell vonni. Mi most is és jövőben is állítjuk és ehhez ragaszkodunk, hogy az áruházakból az élelmiszerkereskedést és a vendéglő s buffetüzemeket ki kell parancsolni.

A pénzügyminiszter szociális intézkedése

Megint egy szép Baross-siker

Emlékeztetés, hogy az 1935. évi Baross-közgyűlésből határozati javaslatot menesztettünk a pénzügyminiszter urhoz, melyben rámutattunk arra a súlyos ellentétre, mely a kormányban nagyon fontos kezdeményezése, hogy minél több munkaerőt állítsunk be a gazdasági életbe és az adóügyi hatóságok gyakorlati eljárása között van. Az adóügyi hatóságok ugyanis, különösen a becslés

alján megállapított adóalapoknál, a munkaerők számát rögtön hajlandók olyan körülménynek feljogni, mely erőteljesebb megadózást tesz lehetővé. Ennek gyakorlati eredménye az, hogy bár a munkaadók közül nagyon sokan szívesen állítanak be újabb munkaerőket és vállalnak az ezzel járó üzemi többletköltséget, mégis kénytelen voltak ettől tartózkodni, mert nem voltak biz-

tosak abban, hogy az adóhatóság nem fogja-e ezt súlyosan hátrányukra betudni.

Igaz meglepéssel és a szövetségi munka újabb jelentős sikerének tudjuk be, hogy dr. Fabinyi Tihamér pénzügyminiszter ur 20 000 1936. P. M. számú rendeletében a vagyon- és jövedelemadó alap megállapítása tekintetében kimondja, hogy a bruttóforgalom emelkedését vagy az alkalmazotti létszám felemelését nem szabad az adóhatóságoknak minden további nélkül úgy venni, hogy ezzel az adóalapot emeli. A rendelet utasítja a kivétöl hatóságokat, hogy ilyen esetekben tüzetes megvizsgálás alapján lehet csak magasabb alapon kivetni az adót illetve a rögzített adóalapokat felmondani. A miniszternek a bölcse rendelkezése nemcsak gyakorlati érzékről, hanem egyben megértő szociális szemléstől is anubizonyoságot tesz.

A Baross cipésmesterek szövetkezetét bejegyezték

A Baross Szövetség cipésmestereinek közszállító csoportja tudvalevőleg még a mult év végén szövetkezeti alakulást hozott létre, hogy ilyképen is a kölcsönösség és a közös üzletkezelés alapján hatékonyabban vehesse fel a küzdelmet.

A cégbejegyzés formalitásai jelentős időt vettek igénybe, de a bejegyzés most már megtörtént mégpedig ezzel a cégszöveggel: Baross Szövetség cipéziparosok társaságának beszerző, termelő és értékesítő szövetkezte, telephelye: Budapest. Az igazgatóság bejegyzett tagjai: Botos Miklós, Szöcs Lőrinc, Simon János, K. Szabó Gábor, Petrucz Lázár, Szabó Antal, Gáspár Lajos.

A Baross cipészek szép összeforrott munkálkodása most ezen az állomáson kezdi már megmutatni a maga csendes tevékenységének eredményeit. A Szövetkezés meglepéssel nézi a cipéziparosok becsületes küzdelmét s különös örömmel tölt el bennünket, hogy ez az alakulás szikszilárdan követi azt az utat, hogy fillért-fillérré téve, szubvenciókat nem keresve, mesterséges segélyeket nem hajszolva, egyedül a szövetkezés közös erejével s együttmunkálkodásával példát akar szolgáltatni a szakmában a kisiparosságnak arra, hogy válságos időkben is csak egy igazi segítség van és marad: saját magunk összetartása.

Festékszóró berendezések és pisztolyok minden célra

VUKOVITS LAJOS

műszerész

VI., Frangepán-utca 82.

TELEFON: 90-6-64.

Steinbach János

közp. fűtés-, gáz-, vízvezeték, csatlakozás építésközpont és lakatos munkák val. alata
Bp. VI., Gomb utca 44a
(Csata-utca sarok)
Telefon 90-3-31.

A pékipar

már jelentkezik az ipari zártszám kimondásáért

Az ipari novella olyan felhatalmazást ad a miniszternek, hogy szakmai közérdekből és előterjesztés alapján az engedélyhez kötött iparoknál az ipari zártszámot bevezetheti, amennyiben akár egyes törvényhatóságokra, vagy a törvényhatóság egyes körzeteire nézve megállapíthatja a mindenkor kiadható iparengedélyek maximális számát.

Az ipari novellának ez a helyes rendelkezése a pékipart máris arra indította, hogy a maga súlyos önvédelmi harcát ebben az irányban folytassa s Ruzicska Ede, az újonnan nagy többséggel megválasztott ipar-testületi elnök máris abban az irányban folytatja az ipar-testületi munkát, hogy a főváros területére a pékipar zártszámát megállapíttassa. Az az érzésünk, hogy a pékiparnak ez a törekvése minden tekintetben szerencsésen fog sikerülni.

Hová tartozik a futball-labda készítése?

A sportáruccikkék készítése terén a magyar ipar az utóbbi évek során tekintélyt szerzett magának nemcsak idehaza, hanem külföldön is, aminek legszembetűnőbb tanúbizonysága, hogy számos külföldről szívesen adnak a magyar iparosnak rendeléseket. Így különösen a futball-labda készítése, valamint a futball-cipők előállítására terén szerettek iparosaink becsületet. Most aztán egy-két derék sportáru cikk készítésével foglalkozó iparos ellen bizonyos munkakörvitákat tettek folyamatosan. Az ipari miniszter elött fekszik ez idő szerinti egy kérelem, mely arra irányul, hogy a futball-labda készítése szakmai hovátartozandóságát állapítsa meg, mert ezér a cipészipartüző mesterek és a bőröndösök is vetekszenek. Azt hisszük azonban, hogy a vitában a futballistáké a szó, akik maguk legjobban fogják megmondani, hogy kiül milyen cikket kaptak s bármint is dölni el a vita, mely az 1922. XII. t. c. 24. §-a alapján a miniszter döntéseig nyitott kérdés, azokat a derék cipész mestereket, akik utóbbiak voltak és igazoltan évtizedek óta foglalkoznak ezzel a munkával, jogaikban csorbitani semmiesetre sem lehet.

A pékipar

a minimális munkabérek bevezetését sürgeti

A legkisebb munkabérek rendszerének kiszélesítése folyamatban van s napról-napra jelentkeznek szakmai igényekkel, hogy az ő területükre is mondják ki ennek a rendszernek életbelépését. A múlt héten a pékiparosok hoztak olyan határozatot, mely szerint szükségesnek és a szakma érdekében állónak tartják a legkisebb bérek megállapítását és bevezetését. Értesülünk szerint az ipari miniszterium megértéssel fogadja az iparosok ezen törekvéseit.

Távbeszélő: 87-9-65

LXXVII. Általános Aukció.

KIALLÍTÁS: március 19-től 22-ig bezárólag, naponként d. e. 10—1/2 óráig, azonkívül 19-én, 20-án és 21-én d. u. 4—3/8 órak között.

ÁRVERÉSEK: 1936. évi március 23-tól április 8-ig bezárólag, naponként d. u. 1/4 órai kezdettel. Vasárnap nincs árverés.

ÁRVERÉSRE KERÜLNEK: Műbcsü festmények, szobrok, rajzok, metszetek, porcellánok, keleti szőnyegek, művészeti és közhazsnálta butorok, érmék, ékszerek, kézimunkák, keletázsiai tárgyak, fegyverek, könyvek stb.
Katalógus a helyszínen 1.20 P-ért kapható.

Háziipari értekezlet a Baross Szövetségben

Ez év március 18-án nagyjelentőségű megbeszélést tartottak a Baross Szövetség keretében összegyűlt termelő magyar háziiparosok.

Szöbakerült a háziiparosság mindén gondja, baja.

Miért kell várakoznia a falusi háziiparosnak egy Mezőgazdasági Kiállításra, vagy Nemzetközi Vásárra, amikor is Pestre jöve, eladhatja a portékáját? Miért nincs olyan Intézmény, Hitelszövetkezet, amely a háziiparosoktól évközben, főként az egyéb munka híján levő téli hónapokban is átvenné háziipari készítményeit s azt vagy megvennie, vagy legalább megfelelő előleget adna, hogy a háziiparos tovább dolgozhasson.

Miért kell elkötvyavetelni félérékért a vidéki háziiparosnak a holmiját, munkaerejét?

De nemcsak a Falu, hanem a Város háziiparosságának is megvannak a maga külön panaszai. Miért nincs megvédve a sok fáradságának, ötletességének a gyümölcse, — a minta — a kontároktól? Hiszen a mai körülmények között ép a legtehetségesebb háziiparosok alig merik a legérdekesebb ötleteiket piacra hozni, mert azt lemásolva mások aratják le az ő szellemi termékük hasznát. Hogyan fejlődjön ilyen körülmények között egy igazán jobb sorsra érdemes termelési ág.

Ilyen és ehhez hasonló kérdések tömege vetődött föl a háziiparosok értekezletén, amely megállapította, hogy a háziiparosság ügye minden vonatkozásban (hitelügyek, kereskedelem, jogszolgáltatás stb. területein) teljesen rendezetlen, sőt még a legalapvetőbb kérdésekben is (pl. hogy ki is nevezhető ma tulajdonképpen háziiparosnak stb.) a legnagyobb zűrzavar uralkodik.

Ép ennek az általános zavaros helyzetnek a tisztázása és rendezése érdekében dolgozta ki és terjesztette elő Holló Mihály, háziiparos társai felkérésére, értekezését, melyben a legnagyobb rendszerességgel tártá fel a termelő magyar háziiparosok helyzetét, s rámutatott az utra, melyen haladva a háziiparos társadalom válságos ügyét rendezheti.

Külön kiemelendő Holló Mihály értekezésének az a része, amelyben meghatározza, hogy ki tekinthető ma háziiparosnak. Az értekezleten összegyűlt háziiparosok, egyhangúlag ki-

jelentették, hogy Holló háziiparos társuk által írásban is lefektetett elgondolásokat és leveket nemcsak helyesnek tartják, hanem azt a további szervezkedésük alapjának tekintik. Ezen alaplól kiindulva pedig ki fogják dolgozni azokat a részletes, gyakorlati javaslatokat, amelyek hitatva lesznek a háziiparosok ügyét-baját rendezni s céljuk eléréséig pedig hetenként összejöveteleket tartani.

Ezekután a szervező-bizottság elhatározta, hogy a következő kiállítvánnyal fordul a termelő magyar háziiparosokhoz:

Háziiparos Testvéreink!

Az évek hosszú tapasztalata minket magyar termelő háziiparosokat is megtanított arra, hogy hiába várjuk táított szájjal a sült galambot, vagyis ügyes-bajos dolgaink elrendeződését. Önmagától még soha semmi el nem intéződőtt.

A háziiparosok sorsának rendezését magunknak a háziiparosoknak kell kézbe venniök és irányítaniök, mert senksem ismerheti jobban a háziiparosság ügyét, mint saját maguk a háziiparosok.

Épen ezért mi az Országos Baross Szövetség keretében tömörült háziiparosok elhatároztuk, hogy felszólítunk minden magyar háziiparost, hogy hozzanék csatlakozva mint az Országos Baross Szövetség háziipari szakosztálya kizárólag a termelő magyar háziiparosok érdekében minél nagyobb erővel harcolhassunk.

A magyar háziiparosságunk ez a most hirdetett harca azonban csak azok ellen szól, akik a háziipari termelés kufarai, kizsákmányolói és meghamisítói, mert mi minden tényezővel, akik a háziipari termelés ügyét becsületes és tiszta szándékkal szolgálják, együtttes, egymást megértő, s általában a magyar háziipar ügyét előmozdító munkára fogunk törekedni.

Amilyen tiszta a szándékunk kifele, époly tiszta befelé is, a saját magunk dolgában is, vagyis az Országos Baross Szövetség háziipari szakosztálya keretében külön csoportot képez a „Falu” és külön a „Város” háziiparossága. Szükség van erre azért, hogy az egyes csoportok az önálló érdekeiket külön is kidolgozhassák és eredményre juttathassák s egyik csoport ne nyomhassa el vagy szoríthassa háttérbe a másik érdekét.

Viszont a közös érdekű dolgokat együttesen vihatják ki.

Testvéreink! Mi nem kívánunk tőletek sem pénzt, sem más különös áldozatot, csupán annyit, hogy az Országos Baross Szövetség háziipari szakosztályában már tömörült termelő magyar háziiparosokhoz csatlakozzatok, hogy saját jól fel-fogott érdekeink megvédésén egyesült erővel munkálkodhassunk!

Müller Antal

a fővárosi férfiszabó ipar-testület diszelnöke

A fővárosi férfiszabó ipar-testület legutóbbi közgyűlésén Müller Antal országgyűlési képviselő, ipar-testületi-tagot elisméresül azokért az érdemekért, melyeket a kézművesiparosság érdekeinek felkarolása, de különösen a szabóipar megvédése körül szerzett, az ipar-testület diszelnökké választotta. Ez a kitüntetés egyhangú meleg lelkességgel ment végebe jelöl annak, hogy a fővárosi férfiszabómesterek tudnak hálásak lenni azokkal a férfiakkal szemben, akik ügyeiket önzetlenül felkarolják. A megítéltetés ez alkalommal valóban vérbéli iparos-politikusra esik, okinek ténykedését mindig az iparos közérdek vezet.

A leventekötelezettség rendeleti megállapítása

A vallás- és közoktatásügyi miniszter ur 93.800/1935—VII. sz. legutóbbi rendelete szabályozza a leventeköteles ifjak kötelezettségeit. A rendelet kimondja, hogy a leventeköteles ifjak tartoznak heti három órán át az évrnek legalább nyolc, de legfeljebb kilenc hónapján keresztül — mindenkor a helyi viszonyok mérlegelésével hozott szabályok szerint — testgyakorlást folytatni, a vasárnapi ünnepi istentiszteleten megjelenni, ugyanugy résztvenni az őket érdeklő népművelési előadásokon. Megállapítja a rendelet azt is, hogy amennyiben a leventeköteles ifju mulasztást követ el, ezért pénzbüzsir kivetésének helye nincs, hanem csak dorgálásnak és megfeddésnek.

Tokaji bor

Afuz Ali csemegezőboltvány, Erzsébet királyné simavessző termelőnél dr. Örel Coriolán Bp., Szentkirályi-u. 26. Tel. 34.8-92

A szegedi ipari vásárra Baross-vonat indul

Elnöki tanácsunk egyik legutóbbi ülésében elhatározta, hogy az ide szegedi ipari vásárra kapcsán a tövénből külön Baross-vonat indul Szegedre, hogy egyfelől tisztességet tegyen a hatalmas alföldi város kitűnő iparosságának, de másfelől, hogy részvegyen a delvidéki Baross szervezetek orjási méretű demonstratív megnyilatkozásán.

Bár meg messze az idő, de máris jelezhetjük, hogy elnöksegünk a rendkívüli kedvezményes vonat indítását biztosította. Így most már kész dolog az, hogy a központi szervezet a szegedi táborozáson hatalmas tömegben jelenik meg s a szegedi találkozón nemcsak a delvidéki háromszög szervezetei lesznek ott, hanem mint a beírtott jelentésekből látjuk, az egyéb vidéki Baross-alkulatok is ott lesznek. A demonstratív megnyilatkozás olyan méretű és tartalma lesz, hogy ennek nyomán ismét szép eredmények fognak születni. Előjegyzéseket már most elfogad a központi titkárság.

Hirdessen a Baross Szövetség lapjában!

Hirdetmény

Ke 32740/3/1936. A budapesti kir. törvényszék közírárré teszi, hogy Weiser Géza és Weiser Zoltán csornai sajtó és vajtermelő vállalat budapesti (V., Vilmos császár-ut 50) bej. cégre és annak tulajdonosaira, Weiser Géza és Weiser Zoltán tejemek, csemege és konzervekereskedők budapesti (V., Vilmos császár-ut 50) lakosokra nézve a csődönkívüli kényszerezegységi eljárást megindította. Vagyonfelügyelő dr. Szabó Mihály budapesti (V., Csáky utca 14) ügyvéd. Birósági jogi megbízott dr. Fromm Lajos budapesti (IX. Ráday-utca 5) ügyvéd. A hitelezőknek követeleseit 1936. évi április hó 6-ig be kell jelenteniük az Országos Hitelevő Egylet központjánál Budapest, (V. ker., Alkotmány-utca 8. szám. és felhívja a kir. törvényszék a hitelezőket, hogy a netán létrejött megállapodás elleni észrevételeiket az egyesületnek a Budapesti Közlönyben való közzétételét követő 15 nap alatt ugyanírti írásban jelentsek be. Az egyesületi eljárás megindítása iránti kérelem előterjesztésének napja: 1936. évi február hó 28. napja. Az egyesületi eljárás megindításának joghatálya 1936. március hó 16. napján áll be.

Dr. Kunst Győző s. k. kir. tv. bíró

HIRMANN FERENC
fémárugyára
BUDAPEST,
VII., Csányi utca 9.

A szobafestőiparosok tisztújítása. Legutóbb tartotta meg a fővárosi szobafestő, mázó- és cimfestőiparostestület tisztújítását, mely alkalommal ismét általános lelkesedés mellett **Lodász Gyulát** választották meg elnöké, alelnöké pedig **Garai Nándor** mellett **Kovács Ferencet**. Az iparostestületi szék elnöke **Diera Ignác** lett, alelnök **Hartmann Boldizsár**, a tagok sorában pedig **Simper József** és **Kalap Gyula**. A mestervizsgáló-bizottságnak a szobafestő ágazatban **Remsey Elemér** és **Simper József**, a mázóipari ágazatban **Diera Ignác**, **Hartmann Boldizsár**, **Kovács Ferenc**, a cimfestő szakban **Csernak Jenő** és az aranyozóiparban **id. Wohlmuth István** lettek a vezetői. Mint ez a lista mutatja, a Baross Szövetség büszke lehet arra, hogy értékes ipa-

rosából ebben a szakmában is ennyire jutottak újra vezető szerephez.

Portálrendelők figyelmébe! Felhívjuk a Baross kereskedő testverek figyelmét, hogy a mérnöki és építési szakosztály tagjai közül többen foglalkoznak portáltervezéssel és amennyiben ilyen szándékaik vannak, forduljanak a Baross Szövetség mérnöki és építési csoportjához.

Helyreigazítás. Lapunk 11. számában megjelent „A céhszabályzat iparvédelmi jelentősége” című közleményünk második hasábjának alján levő latinnyelvű idéetbe szeresdi hiba csuszolt be. Az értelemzavar eloszlátása végett közöljük a helyes szöveget: „... dnos artifices de medio vestri et de societate totius artis mechanicæ praeclatæ Civitatís nostre Soproniensis...”

A Baross Szövetség jegykedvezmény szolgáltatása

SZÍNHÁZAK:	M. kir. Opera	40%	Vigszínház	30%
	Belvárosi	30	Bethlen-teri	50
	Föv. Operett	50	Komédia Orfeum	30
	Andrássy-uti	30	Király	50
	Royal Revü	50	Városi	30
	Kamara	30	Pesti	20
	Magyar	30-70		
M O Z I K I	Omnia P	-50, -90	Savoy	Pá-70
	City	1-	Patria	80
		Kultur P	-30, -50, -70	
FÜRDŐK:	Fedett P	-34	Széchenyi P	120
	Rudas	60	Gellert	120
			Ráczi P	74

Jelentkezés a Szövetség székházában (IV. Bástya-utca 5. szám alatt földszinten) a jegykedvezményi szolgálat helyiségben (Mérnöki csoport irodája).

Hirdetőink kirakata

DÁN ADRIÁN
Könyvtáros, katalógus- és kártyatartó elnök, cikkek szerkesztője
Budapest, VIII., Kisfaludy-u. 39.
Telefon: 31-2-58. Baross Ir-
csoportjában szerepel.

Könyvek, Színházjegyek
Pfeifer Ferdinánd (Zeldler Testvérek)
nemzeti könyvkereskedésben
Budapest, IV., Kossuth Lajos-u. 5.
(A Nemzeti Színház palotájában)

Képkerek
HOFFMANN FERENC-nél
BUDAPEST,
IV. Károly-krt. 28. IV. Gerlóczi-u. 5

LINGEL
BUTOR BUDAPEST,
RÓZSA-U. 4.

Egy és kétszemélyes Récamière-ek,
Ágyselemlék, párnázott butorok,
matracok
Merk Ferenc
kártyos mesternél
VI., Andrássy-ut 53.
Telefon: 17-1-02.

MÖSSMER
vászon, fehérnemű, kelengye
IV., Váci-u. 1-3. (Túrr István-u. sarok.)
Baross-tagoknak 5% kedvezmény

Felelős szerkesztő: Tábori Gábor
Kiadótulajdonos: Baross-Szövetség Ke-
reskedő, Iparos és Rokonszakmák
Országos Egyesülete.
Felelős kiadó dr. Domokos László

100 kg egészséges, rostált fehér 32.-
bab, zöld borsó vagy lenese P 32.-
Radó Pál Budapest, Nagyvásártelep
Telefon: 38-6-55. és Röck Szilárd-utca 21. Telefon 34-0-59.

MELLINGER-féle „CASINO” pörkölt kávé a legjobb.

Ezer áldást jelent
az egészségre az Imperial fűgékávé el-
vezete, mert szavatolt tiszta fűgéből
lesz előállítva. Táperjeje felülmulthatlan

Dikk Fidél és Társa, Budapest.
IX., Soroksári-út 102. Telefon: 37-5-47.
Minden fűszerkereskedésben kapható.

Ügyeljen a keresztnévre!!
Magyarország aranykoszorús mestere
Szlezák László
harangérintő, harangfelszerelés
és haranglágyár
BUDAPEST,
VI., Petneházy-u. 78.
(VI. Frangepán-u. mellett)
Sajátház. Telefon: 91-3-53
Páris világhírnévű díszoklevéllel, 8 nagy
arany-1 nagy ezüstéremmel, több állami ok-
levéllel kitüntetve.
Számítalan egyházi elismerő levél!

Krayer-Lakk-Festők
Krayer E. és Társa
Budapest, V., Váci-út 24. Tel. 99-6-78

HAIDEKKER
kerítés

Színház, mozivásár, szemüveg, k. utacsipet, k.
Zenei- és művészeti, Barométerek, térmérők a
legjobb kivitelben
CALDERONI ÉS TÁRSA
intézkedéseknél
Bpest, V., Vörösmarty-ter 1. TELEFON
9-1-48.

„SIDOL” fémtisztító
Gótzli Lipót Sidol vegyftmő-
kek gyára r. t.
Budapest, VII., Cserél-utca 14. sz.
Telefon 96-6-86 és 96-8-27.

VALÓDI
Schmoll
Pasta
ÉVEKIG ELÁLL

Herceg
Esterházy husárugyár
Ajánlja: **Kapuvár, Sopron vm.**
Kitűnő minőségű sonkáit, finom
feloágottait, huskonzerveit és
YESTOR ételízestitit.

HOLUB SÖRÖZŐ
Kossuth Lajos utca 12.
Kitűnő konyha, Dreher sörök
palgári árak.

Mezőgazdasági Vásárra
Kedvezményes jegyek P 1.20-as
árban a Baross Szövetség jegy-
kedvezményi szolgáltatásnál
(Bástya-u. 5. fsz. 4.) kaphatók.

BAROSS SZÖVETSÉG

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

A „BAROSS SZÖVETSÉG” KERESKEDŐ- IPAROS- ÉS ROKONSZAKMAK ORSZÁGOS EGYESÜLETENÉK HIVATALOS LAPJA

Előfizetési ára évi 24 pengő.

Megjelenik minden csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
IV., Bástya-utca 5. sz. I. emelet
 Telefon : 88—5—88.

Ismét

elmult egy március 15.-e és mi is meghajtottuk szerényen zászlónkat a magyar nemzeti szabadság szobra előtt.

A mi táborkban igen sokan vannak, akik súlyos veraldozatot hoztak a magyar nemzeti eszméért és az elmult világháboruban biznyságot tettek amellett a magyar hősiesség mellett, melynek eszményképe ma is Petőfi Sándor.

Ismét elmult egy szomorú, fekete március 15-e és mi fájó szívvel, sajnó lélekkel gondolunk megkötöttségünk és lealázottságunk közepette arra a bizonyos, arra az egyetlen március 15-re, amikor igazán teljes jelentőségében hangzott el a „Talpra magyar”. Másfél évtized óta szavaljuk ezt a „Nemzeti dal”-t azzal a szorongó fájó érzéssel, hogy az csak szimbólum és csak titkon, legrejtettebb gondolatunk volt, bárcsak ismét teljes jelentőségében szavalhatnánk.

És csodálatosképpen a most elmult szabadságünnepek hangjából mintha egy kicsit, egész kicsit ki lehetett volna érezni eme reményünknek halvány sugarát. Mintha valami láthatatlan szellem ott állt volna a szavalók hátamögött és onnan integetett volna és sugott volna a szavalóknak és ismét igazi értelmet adna a sablonná vált ünnepi szavaknak. Ugy éreztük, a szavalók hirnökei szóltak hozzánk és szomjas ajkakkal ittuk a régvágyott gondolatot: „Rabok tovább nem leszünk...” Mintha az a megfoghatatlan érzékünk, amit ösztönné nevezünk, sugta volna, ha nincs is még „itt az idő”, de már jön, már nincs messze, készülünk.

És mi készülünk, nem is készülünk, mi készen vagyunk ismét és mindég talpra állni és maradék életünkkel is visszaszerezni elvesztett boldogságunkat.

Mi, akik már egyszer otthagytuk egyik szemünket, félkarunkat, vagy lábunkat, de mindenesetre legszebb ifjuságunkat, mi készek vagyunk félkézelt kardot húzni, hogy megalázottságunkból kiverekedjük magunkat.

Tudjuk jól, hogy mit veszítünk, de azt is tudjuk, hogy sokkal többet nyerhetünk. És a nyereség oldalon ott áll megingathatatlan hitet keltve, a visszaszerzett nemzeti büszkeség és öntudat. Ezek nélkül mi — sokat veszítették — nem tudunk megnyugodni és megbékélni és kimondjuk bátran, hogy mi igenis, vágyva várjuk az új „Talpra magyar”-t és nem lesz baj, ha

nem is március 15.-én fog elhangzani.

És ha a rokkantsors minket arra ítél, hogy Nikotex Leventét áruljunk, akkor ezt csak úgy tudjuk teljes lelki megnyugvással elvégezni, ha azt körüskörül a Kárpátok bércein tehetjük. Ha mitőlünk várják a békepipát, azt mi

a Csonkaföldön sohasem fogjuk meggyújtani.

És ha az idő most nem alkalmas a cselekvésre, várunk. Várunk, de nem felejtünk! És fiainkat is annak az eszmének neveljük, melyért mi hiába küzdöttünk: a Fel-támadásért.

A trafikós kirakatok szerepe az idegenforgalom fejlesztésében

Irta: Dr. Orel Géza

A városnak és a kereskedőnek egyaránt érdeke a kirakat meg-szépítése. Nemcsak magánügy ez, közérdekű ügy, sőt közegészség-ügyi is. A tiszta, jól szellőztetett, izléses boltról feltételezzük és tel-tételezi az idegen is, hogy ott jobb, frissebb az áru. A magyar nyelvnek van egy igen jó szava erre: „Takaros”. Takarosnak kell lennie a kirakatnak, a boltnak is, hogy vonzó hatást gyakoroljon a vevőre.

Tapasztalhatjuk, hogy vannak olyan barlangszerű, dohoszagu, régi boltok. Ilyenek a trafikós és vegyeskereskedések egy része. Hogyan lapjon kedvet az idegen, hogy oda bemenjen vásárolni? Tegye a kezét a szívére az ilyen bolt gazdája és ismerje el: nem is érdemes megállni az ő kirakata előtt.

Sötétek, barlangszerűek a füstös mennyezetű, rozszul világított boltíves üzletek. Sötét pincében érezzük magunkat. Az ilyen helyiség mennyezetét a szokottnál is jobban meg kell világítani. Egyszerre derű és fény ömlik el a helyiségben. Világosabbá, derűs-sébbé válik azzal is, ha a régi galériákat nem tartjuk meg lom-tárnak, hanem csinos, dobozos árukkal díszítjük, természetesen olyanokkal, amelyekre nincs minden-nap szükségünk. Új mennye-zetet is csinálhatunk. E célra ele-gendő egy fából készült ráma, bevonva jutával vagy fehér tapé-tával. 20—25 P költséggel meg-valósítható. De ez a költség meg-térül a világításnál, mert az ala-csonyabb mennyezet máris vilá-gosabb. A mennyezet magasságá-nak megvan a maga optimuma, vagyis a legkedvezőbb középma-gasság, se nem kietlenül magas, se nem nyomasztó alacsony.

Tegyük csinosná, izlésessé tra-fikjainkat és a kirakatokat. A tra-fikós megjavítását úgy érhetünk el, ha az állam kötelezné az új trafik tulajdonosát egy meghatá-rozott, de semmi esetre sem drága

berendezés beállítására. A költsé-gek fedezése az eddig kapott, aránylag csekély jutaléknál talán 10% -kal többet adna a részükre. Ezért a támogatásért megkiván-hatná a Kincstár, hogy milyen legyen a trafik kirakata és meg-szabhatná, hogy milyen árucikket lehet ott tartani és eladni az üz-letben, hogy az ne váljék lom-tárrá. Ha az állam külön megse-gíti a kezdő trafikost, joga lesz abba is beleszólni, hogy a bérelt helyiség megfelel-e trafik céljaira.

Nem volna-e helyes beosztani a trafikokat első és második osz-tályba. Ennek megfelelően többet vagy kevesebbet követelni meg-tőle a berendezést illetőleg, vi-szont több vagy kevesebb juta-lékot juttatni a részére. Ami a kirakat csinoságát illeti, más-más követelményt kell támasztani a város más más részében, ténycs főutvonalakon és eldugott utcák-ban.

A trafikok megjavítása idegen-forgalmi érdek. A kitűnő magyar dohány, melyhez hasonlót a nyugati népeknél alig találhatunk, megérdemli, hogy vele foglalkoz-zunk. S mily kevés gondot fordí-tottunk mindezideig erre! Pedig a példák előttünk állanak. Né-zzük csak meg Svájcban. Német-országnak avagy Bécsnek minta-szerű, patikára emlékeztető, irigy-reméltó trafikjait. A mi trafik-jaink az ellenkező képet mutatják. A szép fővárost felkereső idegen már az első napon rossz benyo-mást szerez. A trafik az első, ami-vel megismerkedik, hiszen leve-lezőlapra és bélyegre, — avagy cigarettára és gyufára már az első órában szüksége van.

Szépítsük és javítsuk tehát tra-fikjainkat. Azután fokozatosan ha-ladva uccaról-uccára a többi ki-rakatokat. Szépíteni kell a fürdők és szállodák környékét, a Lán-c-hídtól a Gellért-fürdőig vezető fontosabb utakat, uccákat, a Horthy Miklós-utat. Korántsem mondható, hogy ezeken a részeken nincsen

o,yan üzlet, amelynek kirakata kiogastalan. Egy részük izléses, de a többség mégis átalakítást kíván. Modernizálásra szorul a Gellért-szálló környéke, ott szinte nincs egyetlen egy üzlet sem, amely a kirakathoz vonzana és megállítaná az idegent. Csak a Horthy-körönd tele csinosodnak az üzletek és kirakataik, oda azon-ban az idegennek nincs kedve már menni, mert elvesztette ked-vét a séta megkezdésénél.

A kereskedő érdeke, hogy a vá-sárlási kedvet kirakataival is fo-kozza. Jó volna az is, ha az izlé-sesen megírt árjegyzékek magyar és német nyelvről volnának. Ez bizalomkeltő lenne, mert ha rit-kán is, de megtörténik, hogy az idegeneknek drágábban árusítan-ak.

Az üzletek mindenfajtajával fő-lőséges részletesen foglalkozni. Csak azt jegyezzük meg, hogy igen előnyös az idegenorgalmi nyári hónapokban, vagy na cse-revonatok jönnék, a szállodák kö-zelében, esetleg a szállodák elő-csarnokában a kirakatokba ma-gyar motívumos árucikket tenni, árjelzéssel. Természetesen csak arra a néhány napra, ameddig az idegenek itt időznek. Egy-két cég ezzel az ötlettel számottevő sikert aratott.

Hatékony Cigarillos

Valamikor a boldog békeévek-ben a legelterjedtebb szivarok közé tartozott a Cigarillos. A háborús és Látouauiáni rohanó élet a közönséget a nyugodt szivarozásról az ideges cigaret-tázásra szoktatta. A szivarfo-gyászás általános csökkenésé-vel a Cigarillos is vesztett nép-szerúségéből. A valamikori nagy Cigarillos-forgalomnak már csak az emléke él bennünk. Drága is volt az eddigi 7 filléres ár-ban. A Dohányjövodek helye-sen tette, hogy leszállította a Cigarillos árárt 6 fillérré. Ez az árszállítás nem fogja ugyan a szenvedélyes cigarettafőző sziva-rozásra szoktatni. De ha mi — dohányosok — megfelelő prop-agandával hívjuk fel a közön-ség figyelmét az olcsóbb Ciga-rillostra bizonyosan meg is lesz a kedvező eredmény.

A Mezőgazdasági Kiállításra

kedvezményes jegyek kaphatók kor-látlan számban (1.20 P-6s árban) a Baross Jegykezelőszégnél (IV. ker., Bástya ucca 5. földszint 4). Vidékről felutazók is igénybevehetik ezt a ked-vezményt.

A legjobban bevezetett

MODIANO

GYÁRTMÁNYOK

eladása a legkönnyebb és a legnagyobb keresetet biztosítja

Záróra és munkaszünet

Legutóbbi (hetedik) dohányárus számunkban közöltük a záróra és a vasárnapi munkaszünetre vonatkozó két alaprendeletet, Kartársaink közül sokan köszönték levélben a felvilágosító cikket és kérték, hogy közöljük a kiegészítő rendeleteket is. Voltak, akik nem kaptak tiszta képet még most sem, azért kénytelenek vagyunk ismételtlen foglalkozni e kérdéssel. Azt tapasztaljuk, hogy nemcsak kartársaink közül sokan, de még sok helyen a közigazgatási hatóság közegei sem ismerik az idevontatkozó rendelkezéseket pontosan. Például Budapest egyik kerületében megtörtént, hogy a rendőr felszólította a dohányárust

hétköznapon: „zárja be az üzletét, mert nyolc óra van”. Ugyálszik, természetesnek találta, hogy a trafik is zárjon akkor, amikor a fűszeres zár. Viszont igen sok kartársunk meg „piros betűs ünnepen” (újév napján!) zárva tart, pedig kötelesek volna nyitvatartani.

E tapasztalatok a hozzánk érkező újabb kérdések — és régebbi elhatározásunk szerint is — szükségesnek tartjuk a már közölt és az ezeket kiegészítő rendeletek fennálló szabályait is figyelembevéve összefoglalást adni a záróra és a vasárnapi munkaszünetre vonatkozó rendelkezésekről.

I. A hétköznapi záróra

Hétköznapokon minden dohányárus köteles reggel 7 órától este 8 óráig nyitvatartani ebéd-szünet nélkül, de nyitvatarthat akár reggel 4 órától éjjelig is anélkül, hogy ezzel bármilyen kihágást követne el. (56.400/1924. XI. P. M.)

Az egyéb üzletekre vonatkozó

II. A vasárnapi és Szent Istvánnapi árusítás

Vasárnapokon és Szent István napján nem köteles a dohányárus üzletét nyitvatartani, de nyitvatarthatja reggel 7 órától este 8 óráig.

Aki ezeken a napokon előbb nyit, vagy később zár kihágást követ el és az 1891. évi XIII. t. c. 6. §-a alapján 240 pengőig terjedő pénzbüntetésben részesül. (93.854/1927. XI. számú P. M. rendelet, amelynek alapja a 89.101/1927 K. M. rendelet).

Fenti rendelkezés kiegészítése-képpen — kereskedelemügyi miniszter 1933. aug. 2-án 45.553. szám alatt kiadott rendelete alapján — a pénzügyminiszter megengedte, hogy a hadigondozottak a fentebb felsorolt cikkeket vasárnapokon és Szent István napján reggel 7 órától éjjel után egy óráig árusíthatják. Azon hadigondozott, aki üzletét ezeken a napokon éjjeli egy órán túl nyitvatartja az 1891. évi XIII. t. c. 6. §-a alapján 240 pengőig terjedhető pénzbüntetésben részesül. (101.016/1933. XI. a. P. M. számú rendelet).

Aki a fentebb felsorolt cikkeken kívül egyéb cikket vasárnapokon és Szent István napján olyankor is árusít, amikor az

zárórán túl azonban csak dohánygyártmányok, gyufa, szivarkapapír, szivarkahüvely, szípka, postai értékcikkek, okmánybélvegek és váltóúrlapok árusíthatók. Egyéb cikkek árusítása tisztességtelen versenyt képez. Erre ismételtlen és hangsúlyozottan felhívjuk kartársaink figyelmét.

egyéb üzletek zárva vannak, tisztességtelen versenyt követ el.

Vasárnapokon és Szent István napján az árusítást csak az *üzlet-tulajdonos* maga, vagy házastársa, egyenes ágban fel, vagy lemenő rokona, örökfelfogadott gyermeke, testvére, vagy unokatestvére véggezheti.

Üzletvezető, vagy annak hasonlóan körülírt hozzátartozója csak jogi személy által fenntartott dohányárusüzletben végezheti az árusítást ezeken a napokon.

Rokkantság, betegség és egyéb méltánylást érdemlő esetekben a kereskedelemügyi, illetőleg újabbban az *ipariügyi miniszter adhat felmentést e korlátozás alól*. Felhívjuk tehát azoknak a kartársainknak figyelmét, akik betegség, vagy rokksantság miatt üzletvezető tartanak üzletükben és üzletvezetőjüket vasárnapokon engedély nélkül foglalkoztatják, nyújtsanak be haladéktalanul kérvényt az ipariügyi miniszterhez, nehogy kihágást kövessenek el! Szívesen vállalkozunk arra, hogy a hozzánk küldött kérvényt beadjuk és sorsát figyelemmel kísérjük, mert tudjuk, hogy különösen vidéki kartársainknak ez a költséget, fáradságot és sok idővesztést jelentene. Aki vasárnapokon és Szent

István napján engedély nélkül üzletvezetőt foglalkoztat, kihágást követ el, amely miatt pénzbüntetésben részesülhet.

III. Egyéb ünnepnapok zárórája

Kartársaink, sőt a hatóságok is, sok helyen különbözőben és helytelenül értelmezik a fenti rendelkezéseket a kettős ünnepnek, telekezeti ünnepnek, újév, vagyis az ugynevezett „piros betűs ünnepre” vonatkozólag.

Hangsúlyozzuk ezért, hogy a vasárnapokon és Szent István napon kívül minden ünnepnapra a hétköznapi záróra, illetőleg nyitvatartás szabályai az irányadók. *Az egyéb ünnepnapokon tehát reggel 7 órától este 8 óráig minden dohányárus köteles nyitvatartani.* Tetszése szerint nyitvatarthat azonban akár reggel 4 órától éjjelig is.

Egyéb ünnepnapokon csak a dohányeladási jogszabályok 15. §-ban meghatározott esetekben tarthatja zárva üzletét a dohányárus. Ezek [az esetek a következők:

1. A katolikus vallást követő dohányárusok husvét, pünkösd, karácsony első napján és úrnapján;

2. az ág. hitv. ev., az ev. ref. és az unitárius vallást követő dohányárusok husvét, pünkösd, karácsony első napján, nagypénteken s áldozócüszörtök napján;

3. az izraelita vallást követő dohányárusok Roshasonoh (újév) két napján és a Jamkipur (engesztelő) napján;

4. a görög-keleti, román és szerb egyházak vallását követő dohányárusok a husvét, karácsony és pünkösd első napján üzlethelyiségeiket teljesen zárva tarthatják.

Az izraelita dohányárusoknak meg van engedve, hogy *rendes üzlethelyiségük szabályszerű nyitvatartása mellett* a dohányeladást szombati napokon s vallásuk egyéb ünnepnapjain megbízott által gyakorolhassák.

IV. Korlátlan dohányárudák

A nem kizárólagos, tehát korlátlan (fűszeres, szatócs) és korlátozott (vendéglők, kocsmák) dohányárusokra a fenti rendelkezések nem vonatkoznak, mert rájuk nézve a főüzletágukra (fűszer és

szatócs üzlet, vagy vendéglő stb.) megállapított záróra irányadó. Amíg üzletük nyitva tartható a rájuk nézve érvényes rendelkezések szerint, addig trafikot is árusíthatnak, illetőleg kötelesek árusítani.

Ezek a ma érvényben levő szabályok, rendeletek a záróra és a munkaszünetre vonatkozólag. Aki ezeket betartja, mentesíti magát minden esetleges kellemetlenségtől. Tudjuk, érezzük, hogy ezek a rendelkezések változtatásra szorulnak. Hibájuk az is, hogy több rendeletben, szétszórtan találhatók meg s aki az egyikhez igazodik a másikat jóhiszeműen megszegheti. Ezen a hibán segíteni igyekeztünk azáltal, hogy fentiekben összefoglalóan ismertettük a jelenleg fennálló rendelkezéseket. Ez azonban csak ideiglenes segítség, mert elengedhetlenül és sürögősen szükséges az egységes záróra és munkaszüneti reform, amely a kincstár érdekeivel összeegyezteti a dohányárusok szociális, egészségügyi és vallási érdekeit is. Ezt a három nemzetfenntartó szempontot nem lehet figyelmen kívül hagyni akkor sem, ha dohányárusokról van szó. Sőt mi úgy érezzük, hogy — akkor különösen figyelembe kell venni! Ennek érdekében meg is teszünk mindent!

Lehet-e dohányfőzsdénél üzletátruházásról beszélni?

Az üzletátruházási törvény (1908.LVII) a kereskedelmi üzlet hitelezőit óhajította megvédeni a kijátszás ellen. Arra az esetre, ha a kereskedő, akinek üzleti szabályozása vannak, üzletét átruházta, szabályozta az új tulajdonosnak: az üzlet átvevőjének az „üzlet” tartozásaiért való felelősségét.

Aki kereskedelmi üzletet szerző-d és utján átvesz, felelős az átruházásnak az üzletből eredő azokért a kötelezettségeiért, amelyeket az átvevő idején ismert, vagy a rendes kereskedő gondosságával meg tudhatott. (1. §).

Ez a törvény magában a kereskedelmi életben közel három évtizedes múltja után még ma is a kétségek hullámgörűit veti fel.

A vitáknak egyik kulforrása a törvénynek az az intézkedése. (3. §) amely az eset összes körülményeinek mérlegelésével a bíróra bizza annak megállapítását, hogy a szőnyegen levő ügyben forog-e fenn üzletátruházás vagy nem.

Érdekelheti-e a dohányárust ez a törvény, amely kereskedelmi üzlet átruházásáról intézkedik? Lehet-e szó trafiknál üzletátruházásról, amidőn még

A JANINA Cigarettapapír R. T. gyártmányai a legnagyobb hasznot biztosítják!

SENATOR CELOFILTER

cigarettafüve
már **kettős füstszűrővel** kapható a régi áron

UJDONSÁG!

SENATOR „RAPID“

cigarettapapír

hosszában hajtogatott, zárt csomagolásból egyenként kihúzható lapokkal, gummirozott széllel **60 lap ára 14 fillér!**

Nem gummirozott . . 60 lap ára 13 fillér!

Egyéb gyártmányaink:
SENATOR cigarettafüve **60 és 120 lap** tartalommal
SENATOR EXTRA vattabetés cigarettafüve
JANINA SPEC. cigarettafüve

Figyelem! A SENATOR CELOFILTER cellulóz füstszűrős és a **SENATOR EXTRA** vattabetés füvek **rövid, 65 mm-es méretben is kaphatók!**

A SENATOR gyártmányok minden dohánygyárudában és nagykereskedőnél beszerezhetők!

az is állandó vita tárgya, így főleg társadalombiztosítási szempontból, de más szempontokból is, hogy a dohánytözsde kereskedelmi üzlete.

A felvetett kérdésre óhajunk az alábbiakban a törvény és a joggyakorlat alapján feleletet adni. Mért hiszen igenis felvetődnek esetek, amelyek ezt a választ sürgetik. Felvetődnek esetek áruhitelzőkkel, finanszírozókkal szemben, de különösen a kalmazottakkal (óvadéok, felmondási idő) szemben.

Az idézett törvényhely a szerződés után való üzletátruházást óhajította megfogni, mert hiszen csak ennél fordulhat elő a hitelzők megrovíditásának és kijátszásának lehetősége, tekintettel arra, hogy az örökös ugyanis felel a hagyatékok erejéig a hitelzőknek.

További kérdés, hogy kerülhet-e a trafikos abba a helyzetbe, hogy üzletét szerződés után átruhazza?

A jövedéki szabályok szerint nem. Hiszen a trafikos üzletének gerincét alkotó dohányárúsítási engedély adományozása állami elhatározástól függ, ennek az engedélynek cseréberéje, elidegenítése lehetetlen, sőt jóformán már az erre irányuló szándék is az engedély elvonásával büntetettik a jövedéki szabályok szerint.

A gyakorlat azonban nem elégedett meg a dohányjövédéki szabályok tilalomaiával. Hanem éles szemmel figyelte az életet. S felfedezte azt a tényállást, amely mellett a trafikos személyében beállt változásat kereskedelmi üzlet átruházásának lehetett minősíteni, az átadó, dacára az állami engedélyezés rendszerének, átvéve lehetett nyilvánítani s mint ilyen az üzlet tartozásáért felelősség alá vonni.

Az, hogy a dohánykísáradai üzlet csak kormányhatósági engedéllyel szabad folytatni, nem zárja ki, hogy az ilyen üzleti jogosítványról egy meghatározott személy javára ellenérték fejében lemondás, az üzletelviselés berletéhez hozzáegítéssel kapcsolatban, a vevőkre tekintettel is, lényegileg magának az üzletnek, mint gazdasági értéket képviselő egésznek elidegenítéséért minősüljön még akkor is, ha — sem berendezés, sem árukészlet át nem vételét. Hiszen éppen dohánykísáradánál az üzlet lényege nem a berendezés és a mindenkori árukészlet, hanem a dohányárúsítás bizonyos helyen folytatásának lehetősége. Ennek mint a jelentős ellenszolgáltatásban is kifejezésre jutott tulajdonképeni értéknek az előző

tulajdonostól szerződés útján megszerzése tehát az 1908. LVII. t.c. szerinti üzletátvételt nyilván megállapítja. Az pedig, hogy az üzletátruházás csak a kormányhatóság engedélyével, továbbá a háztulajdonos hozzájárulásával valóulhat meg, annál kevésbé lehet döntő, mert mindez az átruházó közreműködését feltelezi. (Bpesti Tabla 1928. évi P. 1. 3086. szám.)

Találkozunk még több ily tartalmú bírói határozattal is.

Ezeknek a veleje tehát az, hogy ha a trafikos kifejezetten és kizárólag az utód javára mond le a dohányárúsítási engedélyéről, s az utód kérelmének nem teljesítése esetére, azt magának fenntartja s ezáltal a pénzügyminiszterium engedélyezési jogát egy bizonyos

irányban megkötő, üzletátruházás forog fenn, mert a későbbi engedélyre nézve az engedély megszerzését az előbbi jogosítványnak az ő javára történt lemondása tette lehetségessé.

Az egyik oldalon a lemondás, a másik oldalon a dohányárúsítási jogosítvány megszerzése iránti kérelem benyújtása megállapítja azt az akaratmegegyezést, amit a törvény a szerződés után való átruházásnál kíván és feltételez.

Ezt a bírói álláspontot erősíti az üzletelviselés átvételének ténye is, mert — habár az üzletelviselés a háztulajdonostól veszi bérbé az új jogosult — ez az átvétel is csak a régi jogosított lemondásával, tehát a régi jogosítottnak ezen lemondásban rejlő közreműködésével válik lehetségessé.

A FECSKE

szivarkapapír és füve sikerre biztosítja Önnek a legnagyobb hasznot!

A FECSKE szivarkapapír mézgázott (ragasztható) széllel egyedülálló minőségű! Fogyasztói ára **12 fillér!** mégis csak

Dohányzószakasz

Egy rég vajdó problémát hozunk ismét a székesfőváros és a nagyközönség elé, amikor újra felvetjük a kérdést: dohányozunk-e a villamoson vagy sem?!

Es ahogy minden kérdésnél, úgy ennél is azonnal két részre szakad az emberiség. Egyöntetű állásfoglalás semmiben sincs, hiszen még Istentagadók is vannak. A kérdés tehát csak a pro és kontra érvelések kisebb vagy nagyobb meggyőző ereje által dönthető el. Mindaddig ugylátszik a nemo dohányzás apostolainak érvelése lehetett a súlyosabbik, mert

Budapestben mind a mai napig a villamosokon való dohányzás nincs megengedve. Hogy mik lehettek ezek az érvelések, nem keressük, nem kutajuk. Talán csak annyi volt az egész, hogy jelentéktelen kérdésnek tartották és elég volt egy humoráról közismert honatyánk élcas aposztrofálása a kérdés kedvezőtlen elintézéséhez.

Pedig ezt a kérdést nem lehet elvicnelni, mert itt nemcsak egy szenvedély kielégítéséről van szó, hanem szociális és közgazdasági háttér is van. Az általános emberi jogokat nem lehet egy ciga-

retta dobozban elrejteti és a kultúra haladásával ennek a kérdésnek is éppúgy meg kell találni a helyes megoldását, mint sok másnak. Ami régen fejvesztés terhe mellett tilos volt, azon ma csak mosolygunk. Hogy messze ne menjünk például, itt van maga a dohányzás. Valamikor törvény tiltotta és jaj volt annak, akit rajtértek a dohányzásban. Ki merné ma egyáltalában feltenni a kérdést: szabad-e dohányozni vagy sem?

Es ahogy legtöbb probléma elintézésének anyagi okok adják meg a lendítő erőt, ezt is az anyagiak intézték el.

Az állam csakhamar rájött, hogy a dohányzási szenvedélyből jó üzletet csinálhat és eltörölte a dohányzási tilalmat. Hogy a dohány mit jövedelmez az államnak, azt mindenki tudja.

Ugylátszik nem járunk messze a jelenlegi probléma megoldásánál sem az igazságtól, ha első sorban az anyagi előnyeit vitatjuk. Hogy a villamoson való dohányzás milyen fogyasztási többletet jelentene, ezt természetesen csak találgatni lehet, de feltehető, hogy általában 8-10 százalékos emelkedésre lehetne számítani. Ez már olyan tétel, amely súlyosan esik a latba, mert hiszen ma az államnak minden bevétel lehetőségét kétszeresen meg kell becsülnie.

A másik súlyos érvelés a kérdés szociális vonatkozása. Ma, amikor az önrendelkezési és szabadságjogok aktuális jelszavak, bántó, sőt sértő, hogy valakit dohányzási szabadságában egy rég elavult rendelet korlátozzon. Mi, legalább is a hatóságaink, igen szeretnek a külföldi mintára hivatkozni. Tessék. Bár nem vagyunk az utánzás hívei, de az ésszerű dolgok utánzását örömmel vesszük. Alig van ma már világváros, ahol ez a probléma meg ne lenne oldva és vigan füstölnek a villamoson

Különösen sokat jelent ez a messze kúttelkekről beutazóknak, akik sokszor egyórás villamos utazásra vannak itélve, míg munkahelyükre érnek és ugyanannyi, mahazautaznak. A villamoson

nem dohányozhatnak, a munkatermekben szintén tilos a dohányzás és csak lopva egy egy szipantással elégethetik ki napközben szenvedélyüket. Milyen jögon lehet bárkit kétóráns dohányzási tilalommal sújani, megfelelő indokolás nélkül?

A Beszkárt szempontjából sem közömbös a kérdés. Mert nemcsak a messzeutazók dohányzásáról van szó, hanem a városban jövö-menö közönségröi is.

Nagyon sokan vannak, akik egy-egy utszakaszt azért tesznek meg gyalog, hogy közben egy cigarettát elszívhassanak, amit ha megtehetnének a villamoson, nem mennének gyalog. *Tehát vagy a Dohányjövödek, vagy a Beszkárt károsodik. Aki dohányzik, az kevesebbet ül villamoson, aki pedig utazik, kevesebbet dohányzik.*

Mi trafikosok tizedfillérekért árusítjuk a Beszkárt tartuszait. Az ajtóküszöb koptatását sem keressük meg a tantuszon, de árusítjuk, mert ezzel szolgálatot vélünk teljesíteni úgy a Beszkártnak, mint a nagyközönségnek. Arra kérjük a Beszkárt-ot, kezelje ő is a mi és a közönség érdekeit hasonló előzékenységgel.

A mi propozíciónk, hogy engedjék meg a villamosok pótkocsijain a dohányzást.

Engedélyezzenek először próba-

járatokat, úgy mint annakidején a kisszakaszrendszer bevezetésekor és megfognák látni, hogy a közönség milyen örömmel fogja az újítást fogadni. A publikum önmagától fog kategorizálódni és akik nem állják a dohányfüstöt, fel fognak szállni az első kocsira, a dohányosok pedig a pótkocsira.

A székesfővárosnak pedig be kell látni, hogy a kérdés mostanában olyannyira aktuális *idegenforgalmi szempontból is* óriási jelentőséggel bír. Most jön a Nemzetközi Vásár. Jön a sok külföldi. Igyekezünk, hogy ezek minél több kellemes emlékek távozzanak tőlünk és érezzék jól magukat, míg nálunk vannak. Az ódiság, elmaradottság érzetét keltik bennük magunk iránt ha az ott honi kényelmükben, megszokottságukban korlátozzuk őket.

Nem akarunk a kérdés felett hosszú vitába szállni és úgy hisszük a felsorolt indokolások teljesen elegendők annak eldön téséhez. Az egész dohányzási tilalom idejétmúlta rendelkezés, hogy el sem tudjuk képzelni annak további fenntartását.

Tehát arra kérjük a Székesfővárost, mint a Beszkárt tulajdonosát, tűzze a kérdést napirendre és intézze azt el egy világvároshoz méltó felfogásban.

vitéz Csihás Endre.

Kérdés és Felelet

Özv. Borza Károlyné. Ne veszítse el bizalmát. Kérése teljesülni fog. A dohányárús számokat továbbra is küldjük. (467)

vitéz Szívós Istvánné. Mai számunkban közöljük a korlátlan dohányárúsok zárójárára és munkaszünetére vonatkozó rendelkezéseket is. (565)

Szekeeres Ferenc. Küldetni fogunk 8 darab nyolcados és 4 darab negyedes sorsjegyet amint az új játék sorsjegyei forgalomba kerülnek. (560)

Bartolomey Pál. Kölesönöket nem folyósítunk, hanem a dohányárúsok bizományi áruhitelének bevezetéséért dolgozunk. A bizományi áruhitel kérdése az illetékes hatóságnál kedvező mederben haladó tárgyalás alatt áll. Döntés után minden dohányárúst értesítünk. (586)

Haraus Georgina. Választ nem kapunk eddig. Ha jön válasz, azonnal továbbítjuk (419)

„Szorgalom” Levelben válaszolunk. (556)

Többeknek. Azoknak a kartársaknak, akik levelezőlapon jelentették belépési szándékukat, nyomtatványként küldtünk belépési nyilatkozatot és megindítottuk dohányárús számaink küldését is, de kérjük sziveskedjenek a belépési nyilatkozatot kitöltve és aláírva beküldeni, mert felvételük csak ennek alapján történhetik meg.

Skríbele Janka. Szép levelét nagyon köszönjük, vitéz Benzze Gyuláné öngyűségének tolmácsoltuk üdvözlét. Köszöni a megemlékezést. (532)

Lizsinszky Rezső. Várjuk az adatok közlését! (342)

Tagsági igazolvány

E héten kiküldjük minden tagunknak és lapelőfizetőnek a tagsági igazolványt. *Budapesten* megbizottunk viszi el mindenkinek. *Vidéken* a dohányárúsokat illetőleg megbizottainkat kérjük meg, hogy a hozzájuk küldött igazolványokat adják át tulajdonosaiknak. Kérje tehát mindenki 23-ól kezdve tagsági igazolványát attól a nagyárúdtól, ahol dohányárúst felvételez. A már befizetett tagdíjakat bélyegberagasztással nyugtáztuk.

A tagdíjfizetés is ott történik ezentúl, ahol tagsági igazolványát megkapta. Minden tagdíjfizetést erre a célra készített tagdíjbélyeggel nyugtázzunk. Egy darab bélyeg 50 fillér befizetésének elismerésül szolgál! A bélyeget *okvetlenül* ragassza be mindenki az igazolványba az 1936. év megfelelő hónapjának kockájába.

A tagdíj bélyegekkel csak az évi 6 pengős tagdíjakat nyugtázzuk.

Az 1935 darabére nagyárúsok, különlegességi árusok és elosztók csak 6

pengőt, kizárólagos éskorlátlan dohányárúsok csak 1 pengőt fizetnek.

1936. évre a tagsági díj nagyárúsoknak 18 pengő; különlegességi árusoknak és elosztóknak 12 P; kizárólagos és korlátlan dohányárúsoknak 6 pengő.

Részletekben is lehet fizetni a tagdíjat, de kérjük, hogy *legalább negyedévre* (január, február és március hóra) sziveskedjenek tagtársaink tagdíjait befizetni.

Tartsunk **VACO**
SZIPKÁT

Felelős szerkesztő: Tábori Gábor
Kiadótulajdonos: Baross-Szövetség Kereskedő, Iparos és Rokonszakmák Országos Egyesülete.
Felelős kiadó: dr. Domokos László

Tartsunk helyi képeslapot

Nagyobb forgalmat biztosít üzletének, ha szép felvételű, tisztá nyomású képeslapokat tart.

Áraim rendkívül méltányosak!

Olesóbban kaphat Ön is képeslevelező-lapot, ha több kartársal közösen nagyobb mennyiséget rendel!

Kérjen árajánlatot és mintákat

Storcz Béla Mátvás dohány-nagyárústól

GÖDÖLLŐ. Baross-tagoknak 5 százalék engedmény.

Felhívás kartársainkhoz!

Trafikkezelőket, alkalmazottakat kérjen Dohányárús Csoportunk irodájától, ahol nyilvántartunk több, kisebb-nagyobb övadékkal rendelkező alkalmazást keresőt. A közvetítést teljesen díjtalanul végezzük kartársaink részére.

Legujabb! Füst

duplaszűrős szivarkahüvely

Gyártja:

Samum Altesse r. t.

VI., Gömb utca 32. sz.

Dohányzási cikkek legolcsóbb beszerzési forrása

Telefon: **TAUSZKY ARTUR**
44-6-84
BUDAPEST, VII. ker., Akácfa - utca 13.

Öngyújtók és dohányzócikkek!

Ár és minőség tekintetében vezet a 36 éve fennálló **KLEIN SALAMON FIAI** pipakeszítő és dohányzócikkek esztergályos cég BUDAPEST, VII., KIRÁLY-UTCA 1. TELEFON: 37-1-12

FIGYELJEN, kérjük,

a **NIKOTEX** |
SYMPHONIARA

A közönség már fölfedezte a Nikotex Symphonia rendkívül előnyös tulajdonságait, itt az ideje tehát, hogy a trafikos társadalom nagy cikket csináljon belőle.

Könnyű dolga lesz, mert **igen hatásos propaganda indult a**

NIKOTEX SYMPHONIA

forgalmának emelésére.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

A BAROSS SZÖVETSÉG DOHÁNYÁRÚS CSOPORTJA

Hivatalos helyisége: Budapest, IV. Bástya-u. 5. földszint 4.
Hivatalos óri: Minden hétköznapon délelött 10-12-ig és délután 4-6-ig.
Telefona: 86-8-67.

Szaklapja: a Baross Szövetség dohányárús száma. Megjelenik minden hó első és harmadik csütörtökén. Tagoknak díjmentes. Rovatvezető: dr. Buday Gyula.
Ügyésze: Dr. Buday Gyula egyetemi m. tanár, ügyvéd (Budapest, VIII., Üllői-ut 4. III. em. Telefon: 38-3-97.), hivatalos órait a Csoport helyiségében minden pénteken d. u. 7-8 között tartja.